

Kort verslag bezinningsdag Leersum, 13-04-2013

Afgelopen zaterdag mochten we wederom een bijeenkomst houden. Een dag van bezinning, van ontmoeting en christelijke samenspraak. De heer Van der Meer opende deze dag met een korte overdenking over Rom. 5 : “Wij dan, gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede bij God, door onzen Heere Jezus Christus”. Hoevelen zijn alrede heimelijk gerechtvaardigd door een geloof zonder Christuskennis, en derhalve nooit waarlijk uit God geboren? Hij benadrukte de noodzakelijkheid van de afsnijding en inlijving door een weg van recht en gerechtigheid. Na het zingen van een psalm hield de heer Van Dijk een lezing over de aanstaande val van de antichrist, vanuit 2 Thess. 2:1-12. “Dat u niemand verleide op enigerlei wijze; want die komt niet, tenzij dat eerst de afval gekomen zij, en dat geopenbaard zij de mens der zonde, de zoon des verderfs; Die zich tegenstelt, en verheft boven al wat God genaamd, of als God geëerd wordt, alzo dat hij in den tempel Gods als een God zal zitten, zichzelf vertonende, dat hij God is.” Een ernstig woord over de dingen die spoedig staan te gebeuren. In deze rede citeerde Van Dijk enkele malen uit het prachtige boek Sleutel tot de openbaring, van Robert Fleming. Voor hen die dit boek ook eens willen lezen, u kunt het eventueel hier vinden: http://www.theologienet.nl/documenten/Fleming_Openbaring.pdf

Ik was blij dat Van Dijk hier eens over wilde spreken, het is een onderwerp dat in onze kerken zelden of nooit ter sprake komt, een doodgezwegen onderwerp dat de hoerij in onze eigen kerken wezenlijk aan de kaak stelt. Diegene die hierover spreekt houdt Rome in onze kerken een spiegel voor waarin de meesten niet wensen in te blikken. Wie is de leugenaar, dan die loochent, dat Jezus is de Christus? Deze is de antichrist, die den Vader en den Zoon loochent. Een iegelijk, die den Zoon loochent, heeft ook den Vader niet. (1 Joh. 2:22-23) Velen menen dat dit niet van het Roomse pausdom gezegd kan worden, omdat Rome Christus wel degelijk erkent als Gods Zoon. Maar het is niet Christus ALLEEN, en genade ALLEEN, en het Woord Gods ALLEEN. Ze hadden Maria boven Christus verheven, en de paus aan Hem gelijk gesteld wanneer het de schuldvergeving betrof. Wat hebben de reformatoren hier niet tegen geprotesteerd. Het is wezenlijk niet anders gesteld met de vervloekte antichristelijke kerkleer van de afgescheiden kerken in ons arm vaderland. Ook zij erkennen Christus Jezus als de Zoon van God, Die gekomen is in het vlees, geleden heeft en gekruisigd en gestorven is voor verloren zondaren. Maar in hun kerkleer loochenen zij de geestelijke toepassing van Zijn kruisdood en heerlijke opstanding. Zij preken een geestelijke opstanding met Christus onder de overtuigingen der wet, zonder een kruisdood die er aan vooraf gaat. Het is een ROOMSE leer van vermenging van wet en evangelie, waarin God gruwelijk wordt onteert. Ja lezer, laten we ROME maar niet te ver buiten onze kerken zoeken...want dat vervloekte pausdom is nog springlevend. En ook de ROOMSE vervolgingen en verdrukkingen zijn in onze kerkverbanden niet van de lucht. De grootste verdrukkingen van Gods volk zijn de ambtsdragers die zelf nergens weet van hebben. In Mattheus 13 vers 30 staat geschreven: Vergadert eerst dat onkruid, en bindt het in busselen, om hetzelve te verbranden. Weet u wat dit betekent, lezer? Dat straks op de grote oordeelsdag alle ROOMSE pausen, kardinalen, bisschoppen en priesters, bij elkaar gebusseld (=gebonden) zullen worden, om tot in der eeuwigheid bij elkaar in de hel te moeten branden onder de toorn en gramschap Gods.

Na het zingen van Psalm 122, sprak ik een overdenking uit over Lukas 10:25-37, hetgeen handelde over de gelijkenis van de barmhartige Samaritaan. “Maar een zeker Samaritaan, reizende, kwam omtrent hem, en hem ziende, werd hij met innerlijke ontferming bewogen.” Deze Samaritaan was dezelfde weg reizende als die halfdood geslagen reiziger langs de weg, de weg van Jeruzalem de stad des vredes naar de vloekstad Jericho. Maar wanneer de volheid des tijds gekomen is, heeft God Zijn Zoon uitgezonden, geworden uit een vrouw, geworden onder

de wet; Opdat Hij degenen, die onder de wet waren, verlossen zou, en opdat wij de aanneming tot kinderen verkrijgen zouden. (Gal. 4:4-5) Krachtens verwerving is dit op Golgotha geschiedt voor de Kerk van verleden, heden, en toekomst, maar krachtens toepassing geschiedde dit toen die Barmhartige Samaritaan die reiziger zag, en met innerlijke ontferming werd bewogen. En Hij, tot hem gaande, verbond zijn wonden, gietende daarin olie en wijn. Het bloed der verzoening, en de olie als zijnde de verzegeling des Heiligen Geestes. Hij ging in tot de dood van die reiziger, Zichzelf opofferende, een Reine voor een onreine, Ik voor u daar gij anders de eeuwige dood had moeten sterven. Deze Samaritaan waarvan de wetgeleerden zeiden dat Hij de duivel had, had geen gedaante noch heerlijkheid; als zij Hem aanzagen, zo was er geen gestalte, dat zij Hem zouden begeerd hebben. Hij was veracht, en de onwaardigste onder de mensen, een Man van smarten, en verzocht in krankheid; en een iegelijk was als verbergende het aangezicht voor Hem; Hij was veracht, en zij hebben Hem niet geacht. Maar voor deze halfdood geslagen reiziger langs de weg was al wat aan Hem was gans begeerlijk. En hem heffende op zijn eigen beest, voerde hem in de herberg en verzorgde hem. Ik ken een Herder die honderd schapen had, waarvan een schaap was weggelopen en afgedwaald. Die Herder ging dat ene schurftige schaap zoeken, en vond hem, en Hij nam het op zijn schouders en droeg het naar Zijn stal, gelijk deze Barmhartige Samaritaan. Zonen worden gedragen, maar knechten moeten lopen, lezer. Hij nam het vlees aan van die reiziger opdat zijn overtredingen veroordeeld konden worden in Zijn aangenomen vlees. Welk een zeer schoon Evangelie heeft hier geklonken! Een blijde boodschap van heil en vrede waardoor Christus Zich vrijmaakte van een man die Hem zocht te verzoeken. Dan vraagt Christus aan die wetgeleerde: Wie dan van deze drie dunkt u de naaste geweest te zijn desgenen, die onder de moordenaars gevallen was? En hij zeide: Die barmhartigheid aan hem gedaan heeft. Zo zeide dan Jezus tot hem: Ga heen, en doe gij desgelijks. – Diegenen die met hun eerste man tot Christus komen stuurt Hij ledig heen met de werken der wet die zij in der eeuwigheid niet meer kunnen volbrengen, maar diegenen die tot Hem komen gestorven zijnde aan de eis van Zijn heilige wet neemt Hij tot Zich zeggende, die slecht is kere zich herwaarts en kome tot Mij...en Ik zal u rust geven. Al wat Mij de Vader geeft, zal tot Mij komen; en die tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen. (Joh. 6:37) Toch kon deze wetgeleerde nooit zeggen dat hem de weg tot behoudenis niet was voorgehouden. Deze gelijkenis was hem als een reuke des doods ten dode. Zo roept God zondaren tot bekering, en maakt Zichzelf vrij van hen die Hem niet wilden geloven en zich derhalve niet bekeerden. (1 Joh. 5:10)

Na het zingen van psalm 89 vers 1 en 7 was het ongeveer 12:15 uur. In de middagpauze was er een moment van rust en christelijke samenspraak. Het gesprokene kon overdacht en besproken worden. De opkomst was niet minder dan de vorige keer, en de sfeer was goed. Bij deze wil ik de dames die wilden dienen hartelijk bedanken voor alle goede zorgen. Na de pauze werd na dankgebed geopend met het zingen van psalm 42 vers 1 en 3, waarna de heer Van Dijk een lezing hield over de aanstaande bekering van het volk der Joden en alles wat daar omheen hangt. Alle dingen in het wereldgebeuren dienen mee te werken ten goede. Ook met dit onderwerp was ik zeer verblijd. Wat horen we hier toch weinig over, en wat is hier weinig verwachting voor. Het zijn helaas ook maar weinigen die nog bidden voor de bekering van Israel. Bidt om den vrede van Jeruzalem; wel moeten zij varen, die u beminnen. De heer Buijs uit Gouda heeft ook veel goeds gedaan met de uitgave van zijn boekjes VERWACHTING, waarin hij het Nederlandse volk opriep tot onderzoek naar deze dingen die spoedig staan te gebeuren. Zijn boodschap was als een horzel op rug van Neerlands kerken die deze dingen gedurig doodzwegen. Want indien hun verwerping de verzoening is der wereld, wat zal de aanneming wezen, anders dan het leven uit de doden? (Rom. 11:15)

Ten laatste probeerde ik kortelings nog iets te zeggen over het onderscheid tussen de doop en de besnijdenis. Ik had hier veel meer over kunnen zeggen, maar heb het later in de vraagbeantwoording nog enigszins aangevuld. Ik gevoelde bij de meesten weinig overname, eerder een afkeer aangaande hetgeen ik hieromtrent naar voren bracht. Ik weet wel, het druist zo tegen hetgeen waar de meesten van ons in geboren en getogen zijn. Telkens komt men met het verbond. Het verbond is de lijn der vaderen leert de gereformeerde positie, die zich eeuwenlang in de plaats van Israel heeft gewaand. Uiteindelijk heeft men dit teruggeroepen, maar de traditie hierop gegrondvest heeft men nooit herroepen. Terwijl Gods Woord leert... Want u komt de belofte toe, en uw kinderen, en allen, die daar verre zijn, zo velen als er de Heere, onze God, toe roepen zal. Maar nu dan de vraag, moeten wij wachten of onze kinderen daadwerkelijk door God geroepen zijn geworden en door waar geloof in Hem zijn ingelijfd, of mogen wij alrede vooruit lopen op dit verbond? De meesten kunnen hier geen degelijk antwoord op geven. Wanneer het over de bekering van een zondaar gaat zijn sommigen best rechtzinnig door de inwendige roeping daar te stellen waar God de Vader een zondaar in Zijn gericht brengt en hem doopt in de kruisdood en heerlijke opstanding van Jezus Christus. Maar wanneer het hun kinderen betreft, mogen zij gedoopt/besprengd worden op grond van het geloof van de godvrezende ouders, of op een verondersteld geplant zaad des geloofs. Maar wie bepaald er dan wie de ware gelovigen zijn, en wie niet? En wat te denken van dit veronderstelde geplante geloof in de harten der zuigelingen? Ik zie hierin wezenlijk geen verschil tussen hetgeen Calvijn hieromtrent in zijn INSTITUTIE leert, en de veronderstelde wedergeboorte leer van Kuijper en/of de veronderstelde geloofsleer van G.H. Kersten. In deze veronderstelling is de wens meestentijds de vader van de gedachte. Genoeg hierover. Ik weet niet of ik duidelijk en begrijpelijk genoeg overkwam. Ik heb echt mijn best gedaan, later nog wat meer verduidelijkt tijdens de vragenbeantwoording. Een vriend van me, merkte mij op....omdat ik hem dit meerdere malen heb uitgelegd, hij me wel enigszins kon volgen, maar betwijfelde of iedereen mij begrepen had. Dat kan zijn, maar wanneer er in onze kerken meer vanuit de leer van Christus en Zijn apostelen gepredikt werd, dan zou men niet zoveel moeite behoeven te doen. Velen moeten de ROOMSE balast nog kwijt, en zich veel meer gaan verdiepen in de Paulinische geschriften. Ik stelde de vraag waarom in Israel de vrouw niet werd besneden en in het geestelijke Israel de vrouw wél werd gedoopt. Hierop hebben onze kerken wezenlijk nooit een antwoord gehad. Het ging om de eerste Adam en om de Tweede Adam, het hoofd van het werkverbond en het Hoofd van het genadeverbond. Bij de eerste Adam was de vrouw uit de man, en derhalve gerekend in haar man. Als Eva alleen gegeten had, en Adam niet, was de mens immers niet gevallen. De vrouw kon alleen vrucht dragen uit haar man. Diegene die zaad kon geven werd besneden, dit was de man die derhalve gedood werd in zijn vlees waarmee hij zaad of vrucht voort kon brengen. De wet is krachteloos geworden door het zondige vlees van de eerste Adam, de wet die Adam ten leven was is hem ten dood bevonden. Want zovelen als er uit de werken der wet zijn, die zijn onder den vloek; want er is geschreven: Vervloekt is een iegelijk, die niet blijft in al hetgeen geschreven is in het boek der wet, om dat te doen. De vruchten, de werken, of het zaad van de eerste Adam konden in der eeuwigheid dus niet meer bestaan voor God. Dat is geestelijk wezenlijk niet anders, met dit enige onderscheid dat de vrouw (= bruidskerk) van de Tweede Adam uit mannen en vrouwen bestaat. De Tweede Adam moest plaatsbekledend gaan staan waar de eerste Adam voor God niet meer kon bestaan. Het vlees van de Tweede Adam moest gedood worden, opdat de eerste Adam kon leven door wedergeboorte, door de dood, het graf en de kracht der opstanding van Jezus Christus. Ook de bruidskerk van Christus is besneden in haar Man, lees hier: In Welken gij ook besneden zijt met een besnijdenis, die zonder handen geschiedt, in de uittrekking van het lichaam der zonden des vleses, [door de besnijdenis van Christus](#). Hier staat de verwerving en de toepassing van de besnijdenis in een tekst genoemd. Door Zijn lichaam is de kerk der wet gedood op Golgotha, Rom. 7:4, en door Zijn besnijdenis ten achtste dage is de verkoren Kerk van

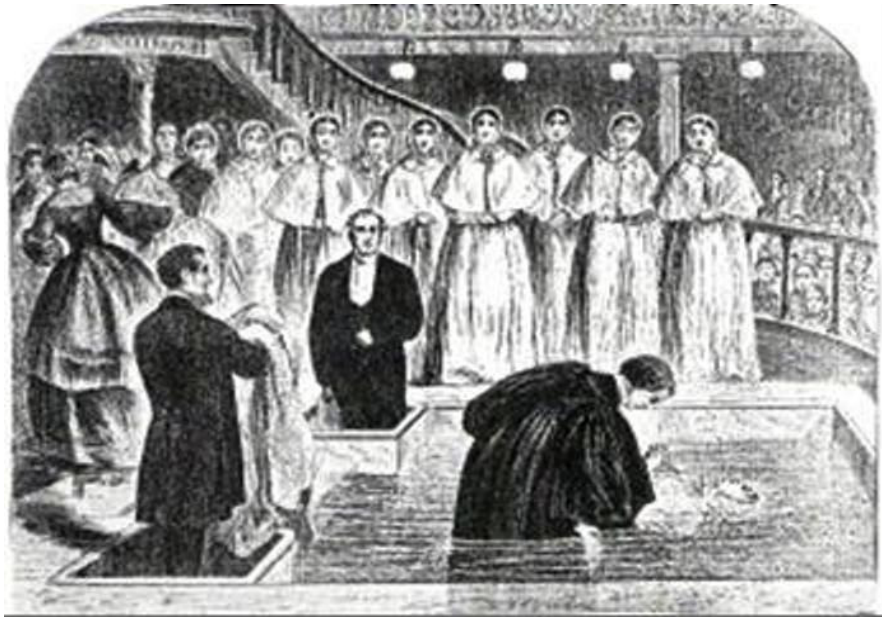
Christus besneden, Kol. 2:11. De toepassing is wanneer de Kerk van Christus een kruisdood sterft in haar geweten, middels een besnijdenis zonder handen geschiedt gewerkt door God den Heilige Geest. Die het verstaat, verstaat het. Zijnde met Hem begraven in den doop, in welken gij ook met Hem opgewekt zijt door het geloof der werking Gods, Die Hem uit de doden opgewekt heeft. En Hij heeft u, als gij dood waart in de misdaden, en in de voorhuid uws vleses, mede levend gemaakt met Hem, al uw misdaden u vergevende; Uitgewist hebbende het handschrift, dat tegen ons was, in inzettingen bestaande, hetwelk, zeg ik, enigerwijze ons tegen was, en heeft datzelve uit het midden weggenomen, hetzelfde aan het kruis genageld hebbende. (Kol. 2:12-14) Die wel is gedood in het vlees, maar levend gemaakt door den Geest; (1 Petrus 3:18-21) Want de letter doodt, maar de Geest maakt levend. (2 Kor. 3:6-9) Want ook wij allen zijn door een Geest tot één lichaam gedoopt; hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij dienstknechten, hetzij vrijen; en wij zijn allen in een Geest gedrenkt. (1 Kor. 12:13)

Het wezen van de doop ziet dus op doding en levendmaking:

1. Gedoopt in Zijn kruisdood
2. Gedoopt in Zijn opstanding
3. Gedrenkt in Zijn Geest
4. Ingelijfd tot het lichaam waarvan Christus het Hoofd is

Wie hier iets van begint te verstaan, begrijpt hoe ver we zijn afgedreven van de Waarheid en eenvoudige praktijk van Gods Woord. Wie dit heeft doorleefd die mag zich laten dopen in het badwater der wedergeboorte. Zulk een doop gaat samen met een geloofsbelijdenis van Jezus Christus. Wie hier geen weet van heeft verwaart zijn oordeel door deel te nemen aan een sacrament tot verzegeling en versterking van een geloof dat hij nooit ontving. Het is waar dat Simon de tovenaer ook zijn geloof beleed en zich door Filippus liet dopen. Maar alleen God was de Hartenkenner en de Nierenproever. Later bij de moorman uit Candacé die gedoopt wenste te worden, stelde hij terecht deze voorwaarde: Tenzij gij van ganser harte geloofd, zo is het geoorloofd. Het omgekeerde is ook waar, lezer. Wanneer er geen geloof, zo is het ongeoorloofd. Indien al onze kerken in Nederland het doopvond eens zouden verwisselen met een badwater waarin men ondergedompeld wordt, geloof ik dat velen de ware betekenis van de waarachtige wedergeboorte wederom zouden gaan verstaan. Ook hierin heeft het antichristelijke van het ROOMSE pausdom zijn sporen nagelaten. Het doopwater uit het doopvond waarmee de doopouders hun kinderen aan God wijden, en waarmee de dominee de onwetende zuigelingen besprengd, is wezenlijk niet anders dan een verloochening van de kruisdood van mijn dierbare Zaligmaker. In het dankgebed van het doopformulier worden ze ingezegend, en wordt God gedankt dat Hij deze kinderen genadig heeft willen aannemen, hetgeen tijdens de dooptoespraak van een rechtzinnig predikant vervolgens weer in de grond wordt geboord omdat deze zuigelingen echter nog wel waarachtig tot God bekeerd moeten worden. Zie daar de veronderstelling! Petrus zei over het bekeerde huis van Cornelius: Kan ook iemand het water weren, dat dezen niet gedoopt zouden worden, welke den Heiligen Geest ontvangen hebben, gelijk als ook wij? Maar wij dopen onze zuigelingen in de veronderstelling dat zij de Heilige Geest ontvangen hebben door een waar geplant geloof in Jezus Christus, dat later misschien ooit eens tot volle bloei zal komen. Bij hoe weinig kinderen is dit gebeurd, lezer? En dan daarbij nog deze vraag, wanneer dat kind ooit eens in Christus Jezus mag gaan geloven, geschiedt dit dan vanwege een ingeplante gerechtigheid dat in dat kind is gaan groeien, of is het vanwege een vreemde Gerechtigheid die buiten hem is? Op deze vraag kreeg ik tijdens de vragenbeantwoording geen antwoord. Laten we ons hier eens op bezinnen, lezer! Diegene die dezelfde genade Gods in Christus deelachtig zijn geworden, kunnen niet anders dan hiermee

instemmen. Ze zouden anders ingaan tegen de bevinding van hun gemoed, gewerkt door God den Heilige Geest. Ze zouden het werk van Zijn Goddelijke herschepping verloochenen.

De reacties hierop waren niet mis. Ik zocht geen twist middels het geven van gelegenheid tot het stellen van vragen, maar toch bleef deze niet uit. In het beantwoorden van de vragen en opmerkingen die gedaan werden, probeerde ik aan te vullen wat ik in mijn betoog nog niet had genoemd. Mijn toespraak over de doop en de besnijdenis en de discussie die erop volgde staan niet op de tweede mp3 van de bezinningsdag. Niet om mijn boodschap over de doop achterwege te laten, maar om ergernis bij sommigen te voorkomen heb ik dit onderwerp apart gehouden, deze zal geplaatst worden op de webpagina over de Heilige Doop. Mijn geliefde oude vriend Bons uit Oud Beijerland wilde afsluiten middels een korte toespraak en dankgebed. Het was een bezinningsdag, de meesten vonden het fijn en werden ten laatste gelukkig niet boos omtrent het gevoelige onderwerp van doop en besnijdenis. We konden elkaar goed verdragen, en gaven elkaar ten laatste nog een hartelijke hand. Sommigen vroegen zelfs wanneer de volgende keer was, en velen bleven nog lang napraten onder het genot van een kop koffie. Het was allemaal met tekort en gebreken, toch hoop ik dat het niet voor niets was en dat er dingen mogen blijven hangen tot overdenking en bezinning. De collecten hebben ongeveer 750,00 EUR opgebracht, waarvoor hartelijk dank. De huur van het kerkgebouw (300 EUR), de boodschappen, de vier advertenties in het Ref. Dagblad, en al hetgeen we aan printsels en CD's mochten uitdelen, kon er van betaald worden. De Heere heeft het alles gegeven en mogelijk gemaakt, Hem alleen de eer en de roem. Ik hoop het tot Zijn eer en de verheerlijking van Zijn grote Naam mocht zijn.

D.J. Kleen